

Velkommen med debattinnlegg til Budstikka! Innleggene skal handle om lokale forhold i Asker og Bærum og kan sendes til **debatt@budstikka.no**. Du inviteres til å kommentere innlegg på budstikka.no/meninger. Maksimal lengde på Innspill er 600 ord. Avisen forbeholder seg retten til å foreta språklige endringer og kutte for lange innlegg. Innsendere må undertegne med fullt navn. Spørsmål kan rettes til debattansvarlig Nils Johan Dahl på nilsjohan.dahl@budstikka.no, telefon 975 98 168.

« Jeg ser at en idémaker fikk Bærums kulturpris. Det synes nok mange var en god idé.

Med oppfinnsom hilsen Gutten i Stikka

Et varsku om musikk

I skolen. Jeg har et utdøende yrke. Jeg er musikk lærer; en som holder på med musikk hele dagen i en helt vanlig barneskole i Bærum.

JEG HAR OPTIMALE arbeidsforhold og har sånn sett ingen ting å klage på.

Men: Jeg savner en saftig debatt om hvordan musikkundervisningen (kall det vektleggingen av estetiske fag) dør – og det uten at noen nevner det – takket være en politikk som stort sett satser på Pisa-resultater eller at læreren til enhver tid må bli bedre og videreutdannes.

Fagkompetanse er viktig, men hvem krever det av en som har «litt musikk med barna»? Man roper etter mer utdanning, men det snakkes bare om matematikk, IKT, norsk og naturfag.

Tvert imot: HiO (Høgskolen i Oslo) har fjernet muligheten til et fordypningsår i faget musikk. Det vi mister er det ingen som snakker om, og mang en sliten musikk lærer sitter land og strand rundt i sitt klasserom og forsøker etter beste evne å gjøre i alle fall noe som kan oppfylle kravene til måloppnåelse innen faget.

Men vi har (heldigvis) ingen Pisa-test for å sjekke om læreren har gjort jobben sin, eller om han eller hun har hatt mulighet til å gjøre jobben sin.

SAKEN ER DEN AT å synge en sang ved å sette på en cd ikke er i nærheten av kravene våre styrende politikere har satt som kompetansemål. Den handlingsfriheten som trengs er som regel ikke til stede dersom du må håndtere en hel klasse i klasserommet og hvor en blokkfløyte eller en cd-spiller er alt du har. Da er YouTube fristende å ty til!

En modell: Jeg har 220 barn i

uken, men aldri mer enn 14 av gangen, delt opp mot klassestyre som da får to verdifulle timer til undervisning av sine egne elever.

Jeg har en unik mulighet til å se barna fra en helt annen side enn klassestyrer bak pulten. Faget gir meg en mulighet til å oppdage barna, til å eksperimentere, til å utforske og la ungene få utfolde seg og finne sine sterke sider gjennom musiske aktiviteter som musikk, dans og drama.

Det gir skolen sikre unger og skaper glade barn, og det merkes i også andre fag selv sagt.

Hvor er den politiske forståelsen av denne verdien?

Det snakkes så fint om integrering, noe som for meg er en selvfølge og en enkel sak, da musikk når langt utenfor språkets barriere. Men jeg tror det

er fine ord og lite gjennomført i praksis. Personlig har jeg tett kontakt med våre Haug lærere, og får dermed tilbakemeldinger

på godt og vondt om elevenes muligheter rundt om.

EN UTFORDRING TIL dagens politikere:

Tør dere se eleven som et helt menneske, og ikke bare som en figur som skal passe i statistikken slik at Norge gjør det internasjonalt bra på Pisa-undersøkelser?

Tør dere som politikere innse at fremmer dere de estetiske fagene så bereder man veien for å oppnå barn som lykkes i mye større grad enn bare ved tester?

Tør dere innse at musikk ikke er et pc-program (det finnes riktignok mye bra), men levende læring? Eller fatte at musikk ikke er en lydkulisse, eller litt pynt på dagen? At den holdningen vi gir ungene – lærere som foreldre – er med på å forme den fremtidige kulturen vi vil at Norge skal ha?

Tør dere innse at vi lever ikke av mat alene og at praktiske og

BEKYMRET: – Jeg savner en saftig debatt om hvordan musikkundervisningen dør, skriver musikk lærer Liv Stenersen på Løkeberg barneskole. FOTO: KNUT BJERKE

kunstneriske fag burde stå på lik linje med fag for akademikere og ingeniører?

ALT HENGER SAMMEN, og den ene er avhengig av den andre. Mangfold, heter det.

innspill

Liv Stenersen, musikk lærer i Bærum

Hårreisende! Nok en god grunn til at jeg alltid kjører bil...

Birgitte Riise-Larsen

Generelt er prisnivået ved å kjøpe kollektivt altfor høyt. Når det gjel-

der pensjonister bør deres billetter være behovsprøvd. Mange eldre har enormt god råd og kan derfor betale for seg i samfunnet.

Gunhilde Haugland Torgersen

Prisnivået er altfor høyt, jeg som student må reise langt og må betale mye penger for to soner. Det var dyrt nok fra før, synes jeg, men vi har ikke noe annet valg enn å betale mer. Det skal være bedre

alternativ med kollektiv, men det synes ikke jeg når prisene øker og det stadig er problemer.

Madeleine Sophie Hemer

PFU

Budstikka bruker Vær Varsom-plakaten som mal for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å ta kontakt med redaksjonen. ■ Pressens Faglige Utvalg (PFU) er klageorganet oppnevnt av Norsk Presseforbund, som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. ■ Adresse: PFU, Rådhusgt. 17, Pb 46 Sentrum, 0101 Oslo. Tlf. 22 40 50 40, faks 22 40 50 55. E-post: pfu@np-nr.no